

ИВАН ГЕОРГИЕВ

ВИК ЗА БЛИЗОСТ

Звездите за своята Зорница

enthusiast

*Съдбата на
невероятната
Зорница
Попова,
автор на
най-големите
шлагери
в естрадата*

ИВАН ГЕОРГИЕВ
ВИК ЗА БЛИЗОСТ

Иван Георгиев
Вик за близост
Звездите за своята Зорница

© Иван Георгиев, автор, 2017

© Цвятко Остоич, художник на корицата, 2017

© Архив на сдружение „33 оборота“, снимки, 2017

© „Алто комюникейшънс енд пъблишинг“ ООД, 2017

Enthusiast – запазена марка на „Алто комюникейшънс
енд пъблишинг“ ООД

ISBN 978-619-164-230-4

Иван Георгиев

ВИК ЗА БЛИЗОСТ

Звездите за своята Зорница

enthusiast

София, 2017

*Благодаря на Даниела Маринова, създател на фондация
„Зорница Попова“, която финансира с лични средства
проекта в памет на композиторката!*

Иван Георгиев

ПРЕДГОВОР

Българската популярна музика нямаше да бъде същата, ако в нея между 1964 г. и 1994 г. не беше творила композиторката Зорница Попова.

Едни от най-популярните до днес имена сред вокалните изпълнители достигат до своите звездни върхове благодарение на ръка, подадена от нея. Навреме, безкористно и човечно. Често при самия дебют. Потвърждават го в настоящия разказ Йорданка Христова, Мими Иванова, Кичка Бодурова, дует „Ритон“, Георги Христов, Росица Кирилова... всъщност всички интервюирани.

Първоначалната идея за настоящата книга е на поета Йордан Янков (8 юни 1936 г. – 25 май 2011 г.). Зорница Попова създава в съавторство с него над 350 песни.

Години след нейната смърт той излива пред белия лист спомени и впечатления от неизброимите творчески часове, прекарани заедно, за да създадат попмузиката на 60-те, 70-те, 80-те, началото на 90-те.

За съжаление Данчо Янков си отиде през 2011 г., без да успее да отпечата очерка си.

През 2008 г. интервюирах звезди на българската попмузика, които са изпълнявали музиката на Зорница Попова. Откъси от техните изповеди са използвани в предаването „Музикални следи“ на Българската национална телевизия.

В настоящата книга са събрани интервюта с още събеседници, както и разширени версии (непубликувани материали) на телевизионните изповеди.

Артистичните и личните спомени на звездите допълват пъзела, създаден от поета Йордан Янков. Идеята за книгата е негова и на Владислав Славов от издателство „БГ мюзик

къмпани“, същото, което дигитализира и издаде в два компакт-диска златните хитове на Зорница Попова. След смъртта на Йордан Янков трудът му бе предоставен от неговата съпруга. За съжаление от този свят междуременно си отиде и певицата Катя Филипова – участник в създаването на портрета на Зорница.

Зорница Попова (26 ноември 1928 г. – 2 юни 1994 г.) пише първата си творба за забавната музика през 1964 г. – инструменталната пиеса „Шега“. Следват песни в изпълнение на Кирил Семов – „Въртележка“, Паша Христова – „Щъркелът пристига пак“, Мария Нейкова – „Моят рожден ден“.

Популярни през 70-те стават: „Четири момичета и аз“ – Бисер Киров, „Колко радост има“ – Йорданка Христова, „Слънцето е в моите коси“ – Мими Иванова (обявена за „Мелодия на годината ’76“), „Да бъдеш жена“ – Маргрет Николова, „Не забравяй“ – Борис Гуджунов.

Зорница работи с имена като Емилия Маркова – „Вечерна боса-нова“, Доника Венкова – „Сбогом“.

Още заглавия от творчеството ѝ през 70-те години са: „Огледалото съм аз“ – Катя Филипова, „Празнични светлини“ – Евгени Душанов, „Почакай, мамо“ – Цветан Панков, „Клонче с цвят“ – Стефка Оникян, „Сън по тебе“ – Михаил Белчев, „Когато побеждава любовта“ – Ани Богданова, „Когато бях студент“ – Развигор Попов, „Странници“ – Стефка БEROVA и Йордан Марчинков...

В следващото десетилетие: „Огън за двама“ – Лили Иванова, „Кажки, че ме обичаш“ – Кичка Бодурова, „Все едно кога“ – Стефка БEROVA и Йордан Марчинков, „В един далечен град“ – Богдана Карадочева, „Даже и в петъчен ден“ – Маргарита Хранова, „Дай ми от своя сын назаем“ – Мустафа Чаушев, „Не приемай чужди съвети в любовта“ – Ани Върбанова, „Сърце на длан“ – Росица Ганева, „Не се променяй“ – Росица Борджиева, „Никой друг“ – Диди Господинова, „Среднощен влак“ – Снежина Темелкова, „Вик за близост“ – Росица Кирилова и Нели Рангелова...

Духът на младежката публика през 80-те е уловен в: „Боса по асфалта“ – Росица Кирилова, „Сто процента обич“ – Георги Христов, „Дон Кихот и Дулсинея“ – дует „Ритон“, „Асфалтови пътеки“ – Венета Рангелова, „В дългия ден, в дългата нощ“ – Кристина Димитрова, „Припомни си моето име“ – Веселин Маринов, „Знам кога, знам къде“ – Петя Буюклиева, „Няма лесно щастие“ – Диана Дафова, „Бъди до мен и утре“ – Тони Томова, „И още нещо“ – група „Тоника СВ“, „Нощен експрес“ – група „Кукери“, „Нито ти, нито той“ – група „LZ“, „Място за трети няма“ – „Паралел 42“, „Как да ти кажа“ – дует „Шанс“, „Скрито-покрито“ – братя Аргирови...

В последните години от творчеството ѝ се открояват: „Джалма“ – дует „Ритон“, „Грешна ли съм, Господи“ – Ивелина Балчева, „Благата дума“ – Румяна Коцева, „Много обич, малко думи“ – Роксана Белева, „Мечта на име Анна“ – Деян Неделчев, „Хайде, хоп“ – Ивелина Балчева, „Най-доброто вино“ – Мария Косара и др.

Първа награда в конкурса „Златният Орфей“ печелят: „Отчаяние няма“ – в изпълнение на Георги Христов (1988 г.), „Аз и ти без него“ – отново в изпълнение на Георги Христов (1992 г.).

Първа награда в конкурса „Бургас и морето“ печели „Песен за стария моряк“ – в изпълнение на Георги Христов (1987 г.). Първа награда на зрителското жури в радиоконкурса „Пролет“ печели „Нещо невероятно“ – в изпълнение на Росица Кирилова и Георги Христов (1988 г.). Нейни песни са награждавани и в международни конкурси.

Многократно е канена за жури в конкурса „Песни за морето“ в Роцок, Германия.

Зорница Попова завършва Музикалната академия, Теоретичен факултет, специалност пиано през 1954 г. Успоредно с това учи и контрабас и още като студентка постъпва в оркестъра на Националния музикален театър „Стефан Македонски“, където работи до 1974 г. Тя успява да наруши монолитната мъжка хегемония в Съюза на българските ком-

позитори и е първата жена, приета в него. Това се случва през 1985 г.

Приживе са издадени три нейни авторски албума от „Балкантон“ (1984 г., 1988 г., 1993 г.), а посмъртно – два (2011 г.) – от „БГ музик къмпани“.

Само месец след смъртта ѝ, през юли 1994 г., гилдията на поппевците организира авторски концерт, озаглавен „Вик за близост“ – по едноименната песен в изпълнение на Нели Рангелова и Росица Кирилова. В нейна памет последните певици, с които е работила активно, Ивелина Балчева и Мария Косара, създадоха песни, посветени на композиторката – „Зорница“ и „Най-доброто вино“ (1995 г.). В свой пореден албум Кичка Бодурова ѝ посвети „Една звезда“ (музика Илия Кънчев, 1997 г.).

Постоянство без кариеристични амбиции. Трудолюбие без самовъзвеличаване. Стремение да усеща и отразява пулса на деня, без да е грубо комерсиална.

Всичко това характеризира Зорница Попова като личност и като творец.

Ето някои от отговорите на композиторката в блицинтервю за книгата „Срещи с имена от естрадата“ (Вера Грозева, 1980 г.), които дават представа за нейния характер:

– **Какво определение бихте дали на думата талант?**

– Да можеш да правиш това, което гори в сърцето ти с всички сили.

– **Не ви ли се е случвало да се страхувате, че се повтаряте?**

– Според мен всеки се страхува.

– **Смятате ли, че забавната песен е главно за развлечение, или има и друга функция?**

– Предимно за развлечение, но да се запомня, да те кара отново да искаш да чуеш дадена песен или мелодия.

– **Кой е предпочитаният ви чуждестранен композитор или певец в забавния жанр?**

– Мишел Лъогран и Гершуин, доколкото може да се причисли към този жанр.

– **А от българските ви колеги?**

– В едни харесвам едно, в други друго.

– **А от композиторите на сериозната музика кого предпочитате?**

– Чайковски и Рахманинов.

– **Любимият ви поет?**

– Блага Димитрова.

– **Вярвате ли в приятелството?**

– Вярвам.

– **А в любовта?**

– Много силно. Винаги я чакам или срещам с голяма надежда въпреки минали разочарования.

– **С какво се развличате?**

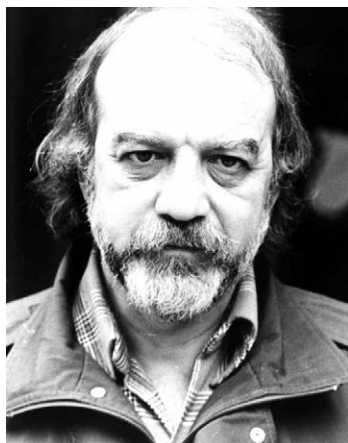
– Обичам да ходя на кино, да гледам телевизия, да правя сладки или просто да излизам с приятели.

– **Имате ли девиз?**

– Не, защото не мисля, че бих могла да подчиня живота си на даден принцип. Твърде жизнелюбяща и разпиляна съм.

ЙОРДАН ЯНКОВ

Бях част от тугото

Казваше ми с присъщата си деликатност:

– Нашите песни ти отнемат много време. Май ще се окаже, че през денонощията ти прекарваш повече време при мене, отколкото в своя дом... Жена ти трябва да е много търпелив и благороден човек.

Това беше през лятото на 1972 г. Свърза ни поетът Найден Вълчев и още първата ни съвместна песен – „Четири момичета и аз“ – спечели първа награда на конкурс на страните от Източна Европа. Но не за това се нахвърлихме на работа. Допаднахме си – и като хора, и творчески.

Сега тръгвам напосоки във времето и в него почти навсякъде се появява Зорница.

Неотдавна на среща с журналисти Стефка Берова я сравни с малка изящна статуетка... Поетично наистина.

Нямам намерение да разказвам никакви чудеса. „Явлението Зорница Попова“, погледнато от страни, е може би наистина едно чудо, но аз бях „вътре“ в това чудо и то ме поражаваше със своята естественост.

Немалко приятели журналисти и журналистки (особено журналистки!) са ме молили да ги свържа с нея за кратки интервюта или във връзка с по-големи материали в пресата

за съвременната ни популярна музика. Срещите ставаха набързо, но съвсем не свършваха с конкретния делови разговор. Слушаха се нови песни, току-що синхронизирани, но предложени още на слушателите. Или други – все още само на клавир. А вечер, по някое време Зорница току казваше: „Защо пък да не си направим и една „софра“!“.

Вадеше постоянните запаси от гроздова, а във фризера се намираше всичко за една трапеза. И сладкиши, разбира се. След време, когато ме срещнеха, някои от посетилите я ми казваха все нещо такова: „Представях си, че ще се окаже някоя жена, внушаваща респект. А тя е толкова непосредствена и достъпна. Без преструвки и пози. Истинска чаровница!“.

И отново търсеха повод за среща с нея.

Иван Георгиев
ВИК ЗА БЛИЗОСТ

Редактор *Мария Чунчева*
Художник *Цвятко Остоич*
Коректор *Людмила Стефанова*
Предпечат *Десислава Борисова*
Снимки *Архив на сдружение „33 оборота“*

Българска. Първо издание
Формат 60 x 90/16
Печатни коли 8,5
ISBN 978-619-164-230-4

Издава

enthusiast

Запазена марка

на „Алто комюникейшънс енд пбблишинг“ ООД

София, ул. „Кракра“ № 20
тел. 02/ 943 87 16, факс: 02/ 943 87 18
e-mail: office@enthusiast.bg

Книгите на „Ентусиаст“ може да закупите с отстъпка
от www.bookstore.enthusiast.bg

www.bookstore.enthusiast.bg

Печат DPX

Иван Георгиев

Българската популярна музика нямаше да бъде същата, ако в нея между 1964 г. и 1994 г. не беше творила композиторката Зорница Попова.

Едни от най-популярните до днес имена сред вокалните изпълнители достигат до своите звездни върхове благодарение на ръка, подадена от нея. Навреме, безкористно и човечно. Често – при самия дебют. Потвърждават го в настоящата книга Йорданка Христова, Мими Иванова, Кичка Бодурова, дует „Ритон“, Георги Христов, Росица Кирилова, Нели Рангелова... всъщност всички интервюирани.

Как са създадени песни като „Боса по асфалта“, „Джалма“, „Слънцето е в моите коси“, „Колко радост има“, „Грешна ли съм, Господи?“, „Ваза с цветя“, „Вик за близост“...

Защо поетът Йордан Янков е съавтор на 350 заглавия от творчеството ѝ?

Защо утвърдени имена в популярната музика я чувстват близка като майка и роднина?

Защо ѝ завидват мъжете композитори?

Защо остава сама в живота?

„Вик за близост“ е книга, която отговаря на много въпроси за историята на българската попмузика, уважава интересите на нейните почитатели и се надява да намери нови.

www.entusiast.bg

9 786191 642304

Цена 12 лв.